

Asiatiska värderingar

- Mänskliga rättigheter i Japan och Kina

Andre Persson
860605-3539

Mänskliga Rättigheter: MRSG20

Vårterminen 2010

Handledare: Ann Kull

The master said,

*"If the people be led by laws, and uniformity sought to be given them by punishments,
they will try to avoid punishment, but have no sense of shame.*

*"If they be led by virtue, and uniformity sought to be given them by the rules of propriety,
they will have a sense of shame, and moreover will become good"*

Innehållförteckning

Innehållförteckning	3
Abstract:.....	4
1. Inledning	5
1.1 Frågeställning.....	5
1.2 Avgränsningar.	6
1.3 Teori.	6
1.4 Metod.	7
1.5 Bakgrund och tidigare forskning.....	7
2. Studiens kontexter	9
2.1 Konfucianismen.....	9
2.2 Shintoismen	11
2.3 Asiatiska värderingar.....	12
3. Japan	13
3.1 Japans historia	13
3.2 Japans legala system.....	15
3.3 Implementeringen av mänskliga rättigheter i Japan	18
3.4 Analys.....	22
4. Kina	23
4.1 Kinas historia.....	23
4.2 Kinas legala system	25
4.3 Implementeringen av mänskliga rättigheter i Kina	27
4.4 Analys.....	29
5. Analys och slutsats	31
Referenslista	35

Abstract:

The march forward for human rights and the spread of it throughout the world has been subjected to arguments by Asian governments that human rights and the values it promotes goes contrary to Asian values, and the Confucian society. This essay explores the roots of the Asian values argument and these Asian values and tries to see the reasoning and the structure of what lies behind the argument about them. It presents a comparative analysis of Japan and China, seeing both the implementation of human rights and the effect of the supposed particular Asian values in the respective country. What differences are there, what similarities are there, and what other reasons could there be for the perception of these set of values as very particular to Asia, and incompatible with human rights. The abstract frame of this essay is the thought by John Rawls of the necessity of an acceptance for differing perceptions of an overlying legal framework to give it legitimacy.

1. Inledning

Det jag vill se på i den här uppsatsen är mänskliga rättigheter i förhållande till de asiatiska värderingarna, och den debatt som har förts kring dessa. Tanken på att skriva den här uppsatsen kom för första gången när jag under en resa till Japan fick läsa en bok av en japansk psykolog om det japanska och asiatiska tankesättet. Han tog upp den amerikanska oavhängighetsförklaringens klassiska bevingade ord om att alla är födda lika, och med lika rättigheter till liv, frihet, och jakten på lycka, och han beskrev det som naiv smörja utan någon som helst verklighetsförankring. Jag såg också under min tid där hur det japanska samhället var betydligt mer hierarkiskt än Europa, och hur individuella rättigheter mot kollektivet inte alltid sågs som något positivt, även av bärarna av dessa rättigheter. Jag vill därför fördjupa mig inom området och se på dels de här skillnaderna i attityd jag tyckte mig uppfatta, och dels debatten bakom. Jag vill se på debatten om asiatiska värderingar, vad de som hävdar asiatiska värderingar egentligen hävdar att de består av, och om och i så fall hur de har påverkat och påverkar implementeringen av mänskliga rättigheter i Kina och Japan.

1.1 Frågeställning.

Ett generellt mål i föreliggande uppsats är att se grunden till tanken om att det skulle finnas speciella asiatiska värderingar, vad argumenten är för dem, och vilken är grunden till dem. Jag vill bryta ner dem och se vad de är uppbyggda av. Dessutom är min målsättning att applicera detta i en studie där jag jämför Kina och Japan, dels med människorättssituationen i de respektive länderna, och sedan hur de förhåller sig till asiatiska värderingar. För att sedan föra upp detta på ett mer abstrakt plan vill jag slutligen se på detta genom John Rawls tanke om att en rättskultur måste acceptera andra synsätt och tankesätt om densamma för att accepteras och ses som legitim av alla. Jag vill även se hur argumenten som framförts av, framförallt, Singapore, Malaysia och Kina om asiatiska värderingars säregenhet, och se hur detta står i verkligheten. För att uppnå dessa mål har jag ställt tre frågor:

1. Vad består asiatiska värderingar av?
2. Har de speciella kontexterna i olika länder gjort att de asiatiska värderingarna ser ut på olika sätt och därmed tar sig uttryck på olika sätt?
3. Hur står dessa i förhållande till implementeringen till mänskliga rättigheter i Kina och Japan?

1.2 Avgränsningar.

Den här uppsatsen kommer inte att behandla Asien i stort, eller den stora variation av värderingar som finns i denna väldigt varierande världsdel. Min undersökning baseras på Konfucianismen, Shinto, och de kulturella normer som kan ses ha växt fram genom historien och historiska händelser i Kina och Japan. Med Kina så syftar jag på det område regimen i Peking har kontroll över, och som kan sägas lyda under den kommunistiska regimen. Alltså exkluderar jag Taiwan, Hong Kong, och övriga områden som tidigare levt under ett annat lands protektorat, eller som har en särställning inom Kina. Jag kommer heller inte gå in speciellt mycket på de asiatiska värderingarnas relation till styrelseskick. I den mån det angår mänskliga rättigheter på ett relevant sätt kommer jag att ta upp det, men en större analys av auktoritära regimer med mycket inblandning i nationen, mot motsatsen är bortom den här uppsatsen.

1.3 Teori.

Jag kommer i min analys att till viss del utgå ifrån en ide som John Rawls framställer i sin *Political Liberalism*. I hans fall tar exemplet om hur ett samhället bäst kan fungera trots meningsskiljaktigheter och olika syn på auktoritet. Till exempel ser vissa människor Gud och religionen som den viktigaste auktoriteten, medan andra personer har andra prioriteringar.¹ Jag vill också belysa hur mänskliga rättigheter kan ses på utifrån ett pluralistiskt synsätt på dem, och tanken som Tongdon Bai framställer på hur mänskliga rättigheter bör

---

¹ Rawls, John. (2003). *Political Liberalism*. Columbia University Press.

fungera som ett slags överbyggnad, om man kan säga så, paraplylegalism. En överbyggande struktur under vilken skilda åsikter och syn på den kan samverka, och där en monistisk syn, som det kan sägas råda nu inom mänskliga rättigheterssfären, kan utökas till en pluralistisk under vilken de skilda synsätten kan harmonisera. I sin uppsats talar Bai om en överlappande konsensus mellan de olika doktrinerna och synsätten, och det är denna överlappande konsensus som kan ge mänskliga rättigheter dess legitimitet i länder med icke-västerländska, icke-liberalistiska synsätt.²

1.4 Metod.

I denna uppsats har jag gjort en textstudie baserad dels på tidigare forskning om asiatiska värderingar och inlägg i debatten, och dels på texter relaterat till de olika kontexterna i länderna. Jag har applicerat detta och gjort en landsstudie där jag jämfört Japan och Kina. Jag har valt att lyfta fram religionen i de olika länderna, deras historia, legala system och kontexter, och därefter göra en kort analys av dem. Uppsatsen är upplagd i 5 kapitel. Kapitel ett hanterar uppsatsen i sig och ger en bakgrund till debatten. Kapitel två ger en kontext och beskriver de olika tankesätt som är relevanta i sammanhanget. Kapitel tre handlar om Japan, och kapitel fyra om Kina. Båda följer upplägget historia, legal kontext, implementering, och analys. Slutligen så följer en längre analys. Jag har inkorporerat en analys på två plan. Jag har försökt implementera och använda de argument staterna själv har använt i debatten om asiatiska värderingar, och sedan sätta detta i relation till hur läget är i praktiken.

1.5 Bakgrund och tidigare forskning

Det har sedan den asiatiska ekonomiska utvecklingen började ta fart på 70 talet först en debatt huruvida mänskliga rättigheter är applicerbara i en asiatisk kontext.

---

² Bai, Tongdon. *The price of serving meat – On Confucius's and Mencius's view of Human and Animal rights*. Asian Philosophy. Vol. 19, No. 1. March 2009

Det har hävdats att det finns speciella asiatiska värderingar, som i sig är uppbyggda på ett sådant sätt att de inte är kompatibla med mänskliga rättigheter så som de formuleras i väst och av FN. Dessa argument lyftes först fram på allvar av Singapore när utvecklingen där var som starkast. Premiärminister Lee Kwan Yew är en av de som citerats flitigast i debatten, där han har uttalat sig till försvar för att asiatiska värderingar inte är kompatibla med mänskliga rättigheter, utan att social harmoni och ekonomisk utveckling bäst främjas genom dessa asiatiska värderingar.³

I en föreläsning i Philipinerna 1992 beskrev han vikten av asiatiska värdering på följande sätt:

"The Confucianist view of order between subject and ruler helps in the rapid transformation of society ... in other words, you fit yourself into society – the exact opposite of the American rights of the individual. I believe that what a country needs to develop is discipline more than democracy. Democracy leads to undisciplined and disorderly conditions".⁴

Debatten har sedan dess handlat till stor del om hur dessa värderingar ser ut, vad deras grund är, och om denna grund verkligen inte kan ses som kompatibel med mänskliga rättigheter.

Michael Jacobsen och Ole Bruun avfärdar tanken på att det skulle finnas speciella asiatiska värderingar, utan hävdar att dessa värderingar delas av stora delar av världens befolkning.

De hävdar att argumentet om asiatiska värderingar ska ses endast som ett politiskt redskap från dessa regimer för att legitimera en auktoritär och ofta förtryckande regim.⁵ När diskussionen florerade som mest var det framförallt statsmän och politiker från, framförallt men inte enbart, Singapore, Malaysia och Kina som hävdade asiatiska värderingars säregenhet. Den kanske senaste i ledet är Malaysias premiärminister Mohammed Mahathir som hävdar att *"The norms and precepts for the observation of human rights vary from society to society"* och ser det som hycklande av väst att predika sin syn på mänskliga rättigheter för de asiatiska regeringarna. ⁶ De som hävdar asiatiska värderingars säregenhet har ofta baserat dessa värderingar på Konfucius läror och där brukar man framför allt lyfta fram de hierarkiska och disciplinära dragen. Man hävdar ofta att den hierarkiska sociala ordningen är så fundamental i det asiatiska samhället att en individualism, liksom den man anser att mänskliga rättigheter är baserad på, vore destabiliserande för samhället och dåligt för den ekonomiska utvecklingen.

---

³ Bauer, Joanne R & Bell, Daniel A. (1999) *The East Asian Challenge For Human Rights*. Cambridge University Press. s.4.

⁴ Christie, Kenneth & Roy, Denny. (2001). *The politics of Human Rights in East Asia*. Pluto Press. s.1

⁵ Jacobsen, Michael & Bruun, Ole. (2000) *Human Rights and Asian Values*. Nordic institute of asian studies.

⁶ Christie, Kenneth & Roy, Denny. (2001). s.1

Det har sedermera skrivits mycket om konfucianismens eventuella kompatibilitet med mänskliga rättigheter, och man har hittat artiklar både i de konfucianska textsamlingen analekten och hos filosofen Mencius som kan ses som stödja mänskliga rättigheter.⁷

2. Studiens kontexter

För att kunna ge en klar bild över vad de asiatiska värderingarna grundas i ska jag göra en kort introduktion av först Konfucianismen, sedan Shinto och till sist en kort exposé över vad de asiatiska sociala värderingarna är grundade i.

2.1 Konfucianismen.

Konfucius, eller K'ung Foo- tsze som han egentligen hette, föddes i en förnäm familj i Shenung i Kina, år 551 före Kristus. Eftersom hans familj var av ansedd härkomst hade han möjlighet att studera, något som var få förunnat i den tidens Kina. Genom hela sitt liv verkade han för det mesta som lärare, men höll också ett par mindre ämbeten. Under hans levnad sågs hans läror som radikala, och han blev impopulär hos de med makt och spenderade den senare delen av sitt liv med att resa runt och undervisa. Hans läror har satts samman i analekten, vilket är en samling kortare uppmaningar, regler och konversationer genom vilken Konfucius undervisar sina elever och visar på hur ett exemplariskt konfucianskt liv ska levas. Analekten har senare omtolkats och utökats av både hans lärjungar och senare filosofer. En av de mest kända är Mencius, Meng ke, genom vilken många av de mest kända konfucianska elementen har fått sin utformning. Grundtanken i konfucianismen ligger i ritualer och korrekt beteende i förhållande till

---

⁷ se t.ex. DeBary, De Bary & Weiming

den sociala rollen en person har i en speciell kontext. De fem grundläggande relationerna som de framställs av Mencius är följande:

Mellan förälder och barn ska det vara ömhet

Mellan regent och minister, rätthet

Mellan man och hustru, (köns)skillnad

Mellan äldre och yngre syskon en hierarki

Mellan vänner trovärdighet.

(Mencius 3A:4)⁸

Konfucianismen sätter stor fokus just på hierarkier, vilket kan ses i de fem relationerna. En kvinna är underställd sin man, som i sin tur är underställd sin äldre bror och sin överordnade. Ofta så kunde varken kvinnor eller yngre, män som kvinnor, se sig själv som livegna utan var underställda mannen i hushållet. Mannens vilja skulle följas till tre år efter att han dött, vilket gjorde att de flesta hade kontroll över en relativt liten del av sina liv.⁹ Ett annat element av konfucianismen som bör tas upp är följandet av vägen (dao). Vägen ses som en övergripande moralisk kod som, likt mycket annat i kinesisk nationalitet, härstammar från ett romantiserat förflutet, och ses som ett upprätthållande av de moraliska koder som ärvts från tidigare dynastier. Om en regent inte håller sig till vägen utan gynnar sig själv på ett otillbörligt sätt, och utan att hålla sig till de fem relationerna och de moraliska koderna ses denne som att han inte följer vägen, och får därmed ses som orättfärdig. Det tredje viktiga elementet är riter. Konfucianismen lägger stor vikt på att upprätthålla riterna, vilket är handlingar, ceremonier, och sätt att visa respekt. De är riktade dels i förhållande till den sociala hierarkin, handlingar av respekt av en minister till sin regent till exempel, men också till stor del till ens anfäder. Det är viktigt att visa respekt och hålla deras minne och arv vid liv¹⁰

---

⁸ De Bary, Theodore, WM. Asian values and Human Rights. Harvard University press: 2000. S. 17.

⁹ Ibid. S. 117.

¹⁰ Se t.ex. Analekten Kap XI & XII.

2.2 Shintoismen

Shinto är tillsammans med buddhismen den största religionen i Japan. Det är en religion som trots sin ganska ostrukturerade basis genomsyrar de flesta delarna av livet för de allra flesta japaner. Shintoismen har ingen central bok eller text, som Bibeln för kristna eller Koranen för muslimer. Den har inte heller någon central förgrundsgestalt vars exempel leder de troende. Shinto är i stället en religion som bygger på tron på att världen bebos av andar och gudar, vilka ofta är samma varelser. Dessa gudar kan vara barnens skyddsgud, äldre personers skyddsgud, en gud som bor i ett träd, eller en gud som vakar över och beskyddar ens företags välgång. Det finns myriader av gudar inom shinto. Gudarna är ofta inte identifierade, i och med att det inte finns någon text eller liknande att falla tillbaka på.¹¹ Det centrala i shinto är templet och de sociala ritualer som används för att tillbe gudarna. Det är dessa ritualer som förmedlats genom generationerna, och orsaken eller tanken, både den metafysiska och sekulära, bakom dessa har i stort gått förlorad. Shintoismens centrala inslag är inte som i kristendomen, buddhism, eller islam en moralisk åskådning. Shinto är betydligt mer tillåtande vad det gäller moral, och där saknas de dogmatiska sanningarna som finns i andra religioner. Det centrala är templet, och detta ses som gudens vistelse. Det är en plats dit folk kommer och går igenom vissa ritualer vilka är det centrala inslaget i shinto.¹² Detta gör att shintoism inte kan ses direkt som någon grund för de asiatiska värderingar som hävdas stå i opposition till mänskliga rättigheter. Däremot skulle rollen som shinto spelat i Japan kunna sägas vara en sådan grund, eller för att formulera det annorlunda, kunna ses i relation till det tankesätt varpå det asiatiska motståndet mot mänskliga rättigheter delvis vilar på. Shinto har historiskt sett varit kittet som genomsyrar det japanska samhället. Det skapar en egen identitet, och genom det en nationalitet och nationskänsla, vilket i sin tur leder till en nationalism när denna nationsgemenskap ses som hotad av utländska element. Denna rasbaserade syn är en som kan ses som ett grundläggande, om än underliggande, inslag i argumenten om asiatiska värderingar.

---

¹¹ Ono, Sokyō. *Shinto: The Kami way*. (1962) Tuttle publishing. s. 6-9.

¹² Ibid. s.78-79.

2.3 Asiatiska värderingar

Vad består då dessa hävdade asiatiska värderingar av? De började hävdas av Asiatiska statsmän i slutet av 1980 och början på 1990 talet, framförallt då de ekonomier som gick igenom en stark ekonomisk utveckling vid den tiden. Lee Kwan Yew, tidigare premiärminister i Singapore, fick mycket uppmärksamhet för en artikel i *Foreign Affairs* 1994 där han sade att den ekonomiska utvecklingen i Asien till stor del var tack vare dessa asiatiska värderingar, och att de var överlägsna de amerikanska individualistiska.¹³ Trots att många, västerländska akademiker ofta, hävdar att de inte har en reell grund bör de ändå tas tillräckligt på allvar för att debatten ska kunna förstås. Och som David Hume ansåg så är någots plausibla legitimitet tillräcklig för att visa på att det har en potentiell existens, och argumentets acceptans i stora delar av Asien bör visa på att trots att de asiatiska värderingarna inte har en så distinkt grund eller en så pass stor särskiljaktighet som de vill hävda, visar det på att de har en funktion i folks medvetande, vilket kanske i slutändan är vad som trots allt är relevant för den här debatten. Jacobsen och Bruun identifierar fyra olika element varpå de asiatiska värderingarna i argumentationen vilar på.

Den första är det kulturella. Det hävdas att Asiens historia har skapat ett annorlunda kontext än det som finns i Europa, och i och med att de olika historiska processerna lett upp till olika samhällsliga kontext finns det olika kompatibilitet mellan dessa kontexter och mänskliga rättigheter.

Det andra är det kollektivistiska argumentet. Som kan ses både i Konfucius och i de flesta Asiatiska samhällena sätter de betydligt större fokus på det kollektiva än vad man gör i väst. De som argumenterar för asiatiska värderingar brukar lyfta fram att individen både inom konfuciansk tradition och i samhället i stort förväntas underställa sig det kollektivt bästa.

Det tredje argumentet är disciplinärt. Asiatiska samhället sätter stor fokus på disciplin, och ofta en informell sådan. Dels en disciplin mot sig själv och utveckling av sig själv, vilket är något som kan sägas vara hämtat från Konfucius. Men också en samhällslig disciplin där individen disciplineras till att inordna sig i ledet och arbeta för det kollektivt bästa.

---

¹³ Zakaria, Fareed. *A conversation with Lee Kwan Yew*. *Foreign Affairs*. March/April, 1994.

Det fjärde är att samhället är en organisk konstruktion, där samhället och politiken inte är så skiljda som de ofta är i västerländska samhällen, utan där de är del av samma samhällskropp¹⁴. En sak dock som är relevant för att försöka förstå vad som ligger bakom argumenten om asiatiska värderingar är det asiatiska tankesättet.

Det asiatiska samhället, här avses framförallt nordvästra Asien d.v.s. Japan, Kina, och den Koreanska halvön, domineras till stor del av en betydligt striktare samhällsstruktur än den i Europa. Familjen och ens olika sociala roller bygger upp en persons identitet och reglerar dens förväntade interaktionsmönster med omvärlden.

Som Christie och Roy skriver så ses ofta människorättsbrott in Asien som problem inte så mycket för att de kränker individen utan för att de hotar den kollektiva, sociala harmonin¹⁵.

3. Japan

3.1 Japans historia

Efter att Tokugawa shogunatet fallit under slutet av 1800 talet började, den 3 Januari 1868, Meiji eran. Från 1633 då man stängde sina gränser mot utlandet och begränsade utlänningars rätt att vara i Japan till 1853 då amerikanen Matthew Perry öppnade gränserna med våld utvecklades en stark, homogen kultur. Men Meiji eran var en som kännetecknades av enorma förändringar på alla plan i det Japanska samhället. Man ville emulera det västerländska samhället och tog dit experter från diverse länder för att konsultera och för att de skulle hjälpa till att bygga upp det Japanska samhället enligt en västerländsk modell. Tidigare hade kejsaren endast haft en ceremoniell roll, men i och med skapandet av Meiji konstitutionen 1899 blev kejsaren den sista utposten i nationen, och all makt vilade i hans händer. Detta ledde upp till en militaristisk utveckling, och 1905 efter det Russo-Japanska kriget blev Japan den första icke-

---

¹⁴ Jacobsen, Michael & Bruun, Ole. (2000) s. 2-3.

¹⁵ Christie, Kenneth & Roy, Denny. (2001) s. 260.

europiska nation att besegra en Europeisk nation. Detta lede till att Japans anseende i väst höjdes till att ses som på samma nivå som de Europeiska staterna. Efter många år av att ha tvingat sig på Korea så slogs det slutligen fast i Portsmouth avtalet från 1905, vilket var en fredsuppgörelse mellan Japan och Ryssland, att Korea skulle vara en del av Japan. De japanska imperialistiska ambitionerna hade trots denna utveckling bara börjat, och 1931 invaderade man Manchuriet i norra Kina. Kina vid den här tidpunkten var sargat av inre strider och en försvagad centralmakt vilket gjorde att man inte kunde göra motstånd och försvara sig på ett effektivt sätt. Andra världskriget började, men Japan hade redan sedan tidigare börjat sin kampanj för att utöka sitt imperium, och efter ockupationen av Manchuriet gick man stadigt söderut, 1937 hade man tagit Peking. Samtidigt så växte riket sig större ut över Sydostasien och tog snart ö efter ö. Men krigslyckan vände relativt tidigt i Manchuriet där invasionen stagnerade, och där den mest ihågkomna händelsen är den så kallade ”*våldtäkten av Nanking*”, där japanska soldater mördade, våldtog, lemlästade, och avrättade den till största grad civila befolkningen till en grad man inte trodde var möjlig. Hundratusentals civila mördades och över 50,000 kvinnor blev våldtagna i en sex veckor lång orgie i våld.¹⁶ Kriget slutade 1945 med att USA släppte atombomber över först Hiroshima den 6 augusti och sedan Hiroshima den 9 augusti. Japans ovillkorliga kapitulation kom den 15 augusti.¹⁷ Denna deklaration, som lästes upp av Kejsare Hirohito själv, var första gången hans röst hördes offentligt. Han hade aldrig tidigare talat i radio eller tv. Detta var något enormt, eftersom dittills hade Hirohito betraktats som en halvgud; något mitt emellan människa och Gud, med övernaturlig koppling till Gudarna. Han sågs också som den nationella symbolen, och kärnan i det Japanska samhället. Han var den mest japanska av japaner, och hade en oerhört upphöjd ställning. Därför var det lite av en chock för de flesta japaner, dels att höra hans röst för första gången, vilket avmystifierade honom och fick honom att verka betydligt svagare och mer mänsklig. Men också att höra honom själv avsäga sig sin status och att ovillkorligen ge upp. Efter kriget ockuperade USA Japan och bestämde sig för att skapa en ny konstitution modellerad efter den amerikanska.¹⁸ Efter ockupationen har Japan gått igenom en ekonomisk utveckling som i mångt och mycket saknar motstycke. Från att 1950 vara ett sargat land med lite naturresurser lyckades det på mindre än 40 år bli världens näst största ekonomi.

---

¹⁶ Murphey, Rhoads. (2006). *A history of Asia*. Pearson Education, Inc. S. 376-378

¹⁷ Neary, Ian. (2002). *Human rights in Japan, South Korea and Taiwan*. Routledge. s.16.

¹⁸ Jansen, Marius. B. (2002). *The making of modern Japan*. Harvard University Press.s. 670-671

Hur man lyckades göra detta är inte relevant för den här uppsatsen, men det finns vissa beröringspunkter. En av anledningarna är den starka fokus som sattes, och fortfarande sätts idag, på utbildning. Utbildning sågs som oerhört viktigt, något som kan ses ha sin grund i den konfucianska tanken om vikten av självutveckling. En andra, som kan sättas framförallt i relation dels till den konfucianska tanken om det egna jagets underordnade position i förhållande till gruppen, men som även kan ses i kontrast till den europeiska utvecklingen vid samma tidpunkt är de japanska företagens struktur.

De var patriarkaliskt strukturerade, där man hade en strikt hierarki, men där det ändå fanns en trygghet och humanism. Chefen tog ofta hand om de anställda, och företagen hade ofta både platser där de kunde bo, socialisera, äta, motionera, med mera. Detta i kombination med jaget som underordnad gruppen satte en press nedåt på löneutvecklingen vilket skapade ökade vinster, ökade investeringar, och ökad ekonomisk utveckling. Personerna kan trots det ur ett västerländskt perspektiv ses som begränsade i sin handlingsfrihet, och deras mänskliga rättigheter, främst de ekonomiska, ses som kränkta. Sedan den nya konstitutionen skapades och det politiska systemet konsoliderades har ett parti styrt nästan oavbrutet fram tills nu. Förutom ett par månader i början på 90-talet styrde det Liberaldemokratiska partiet mer eller mindre enväldigt. Men i valet 2009 tog det något mer vänsterorienterade Demokratiska partiet makten, och Hatoyama Yukio blev den tredje premiärministern på två år.

3.2 Japans legala system

Man skapade en konstitution efter en Amerikansk modell, efter att först ha förkastat den Japanska viljan att endast reformera den tidigare Meiji konstitutionen från 1868. Trots att den skapades under stort inflytande av USA och enligt en amerikansk modell betyder det inte att den inte var accepterad av japanerna. Det fanns ett starkt stöd för den, och det fanns rörelser inom Japan som verkade för att ta landet i en liberal riktning.¹⁹ Men det relevanta för den här uppsatsen är inte konstitutionens tillkomst eller debatten om den, utan dess innehåll, och då framförallt dess relation till mänskliga rättigheter. Rättigheter regleras i kapitel tre i den japanska konstitutionen, och består av 30 stycken artiklar. Detta i sig är lite anmärkningsvärt i och med att hela konstitutionen består av 103 artiklar, så ungefär en tredjedel är vigd till rättigheter. Dessa

---

¹⁹ Neary, Ian. (2002). s. 18.

omfattar alla de mänskliga rättigheterna, och artikel 12 refererar direkt till mänskliga rättigheter. I artikel 12 och 13 specificeras det att, i artikel 12, alla ska använda dessa rättigheter ansvarigt inför samhället och för samhällets bästa, och i artikel 13 att alla har rätt till liv, frihet och jakten på lycka, så länge detta inte står i motsats till samhällets bästa.²⁰ Detta är förbehåll om individuella rättigheters underställande samhällets bästa är något som man inte hittar i västerländska konstitutioner, i alla fall inte med den emfas med vilket det framställs i den japanska.

En sak som dock bör lyftas fram är att när konstitutionen skrevs fanns det en vilja att ta med att utländska medborgare ska ha samma rätt till skydd som japanska inom landets gränser, en artikel som sedermera inte togs med.²¹ Internationellt så var Japan först tveksamma till den internationella mänskliga rättigheters regimen. De var vid den tiden kraftigt beroende av USA och följde oftast i USA:s fotspår. Dock var Japan inte ett av de länder som först ratificerade ICCPR (International Convention on Civil and Political Rights) och ICESCR (International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights) utan man väntade till 1979.²² Och trots sin ratifikation gjorde man ett par betydande reservationer, mot artikel 22 i ICCPR angående anställda i den offentliga sektorns rätt till fackföreningar, och mot ICESCR artikel 8 angående internationell fackföreningsverksamhet. Japan ratificerade inte heller tilläggsprotokoll 1, och gav därmed inte privatpersoner rätten att ställa landet till svars (petition). Man ansåg att detta var icke-asiatiskt och inte harmoniserade med asiatiska värderingar, vilket kan te sig som en märklig anledning i och med Sydkoreas ratifikation.²³ Civilrättsligt så var en betydelsefull lag 1986 års Equal Employment Opportunity Law. Japan har sedan långt tillbaka haft en väldigt stratifierad arbetsmarknad där kvinnor och etniskt icke-japaner har haft svårt dels att få arbete och dels att avancera. Generellt så har kvinnor haft svårt att hävda sig och ofta hamnat på lägre positioner (ofta så kallade OL-office lady arbeten där deras huvudsyssla består av att passa upp de manliga anställda, koka kaffe, samt utföra lättare ofta sekreterarliknande arbeten), och de har oftast förväntats skaffa barn vid 25 års åldern och sluta sitt arbete. Detta har lett till att kvinnor ofta inte ens setts som potentiella kandidater för högre positioner.²⁴ Det var delvis detta problem som

---

²⁰ Japanska konstitutionen från 1947. <http://history.hanover.edu/texts/1947con.html>

²¹ Ibid. s.20.

²² Christie, Kenneth & Roy, Denny. (2001). s. 274.

²³ Neary, Ian. (2002). s.34.

²⁴ Murphey, Rhoads. (2006) s. 394

lagen 1986 skulle åtgärda, men som jag ska återkomma till senare finns det ofta i det japanska samhället en markant skillnad mellan det officiella, legala positionen och den sociala praktiken. Det juridiska systemet i Japan är byggd på en mix av europeisk och amerikansk lag tradition, och systemet är underställt en högsta domstol som politiskt oberoende högsta juridiska instans. Under den finns åtta högre domstolar, 50 distriktsdomstolar med underliggande förgreningar för familje- och andra specificerade domstolar. En sak som dock är utmärkande för det Japanska rättssystemet är dess relativa brist på jurister. Japan är ett land med ca 126 miljoner människor, men har bara 16,403 praktiserande jurister.

Detta kan jämföras med USA vars befolkning är dubbelt så stor som Japans, men som har 744,579 praktiserande jurister, det vill säga dubbelt så stor befolkning men 45 gånger mer jurister. Detta kan också jämföras med Storbritannien som har ca en tredjedel av Japans befolkning (48 milj.) men grov räknat fem gånger så många jurister (66,873).²⁵ Detta är relevant för mänskliga rättigheter i och med att detta begränsar möjligheten för folk till legal hjälp vad det gäller mänskliga rättigheter, och att det genom det begränsar spridningen av kunskap om mänskliga rättigheters rent juridiska sida. Trots detta så finns det en hel del starka legala organisationer som arbetar just med mänskliga rättighetsfrågor. En av de viktigaste är Japan Civil Liberties Union. Det är en organisation som skapades av den amerikanska ockupationsmyndigheten för att vara en modell av den amerikanska American Civil Liberties Union, men som sedermera kom att få sin egen utformning. Den är tänkt fungera som en slags mellanhand mellan regeringen och medborgarna vad det gäller mänskliga rättighetsfrågor, och är uppbyggd i första hand kring lokala gräsrotsvolontärer som tar på sig rollen att bli samhällets representant inför organisationen. Organisationen själv består till största del av jurister, men de lägre leden utgörs generellt sett av andra yrkeskategorier, oftast är det äldre män.²⁶ Generellt sett så har också volontär- och andra NGO och NPO ökat stadigt de senaste årtiondena. Det har beräknats att antalet organisationer har ökat i fluktuerande takt till att blir mellan 5 och 9 gånger fler än det var 1980, och år 2000 finns det ca 86,000 organisationer.²⁷

---

²⁵ Neary, Ian. (2002). s.24

²⁶ Ibid s.30.

²⁷ Schak, David C, & Hudson, Wayne. ed. *Civil society in Asia*.(2003). Ashgate Publishing company. s. 220-221.

3.3 Implementeringen av mänskliga rättigheter i Japan

Det finns två faser i Japans historia där man kan se spår av argument för asiatiska värderingar, och deras överlägsenhet gentemot väst. Den första är när Japan utvecklades om kraftigast och framförallt perioden strax efter Meiji restorationen. Det fanns en tro att väst inte hade mer att erbjuda, och Nakayama Masaru, en japansk akademiker, uttryckte sig 1937 på följande sätt:

*“It goes without saying that the cultures of Europe are incapable of rescuing themselves anymore, much less the world at large. The new potential power lies with a third civilization. It makes both Eastern and Western civilization come alive with harmonious combination. Japan may rightfully serve as a catalyst for this combination.”*²⁸ Under perioden sedan andra världskriget har Japan varit beroende av USA både militärt och ekonomiskt, och har därför officiellt inte uttryckt sitt motstånd mot mänskliga rättigheter. Men 1993 skrev man under Bangkok deklARATIONEN, i vilken det finns en omformulering av mänskliga rättigheter, men enligt asiatiska värderingar. De skapade också premisser om att större hänsyn måste tas till lokala kulturella kontexter. Detta måste ses som ett ställningstagande, om än ett diskret sådant, för den asiatiska kontextens specialitet i förhållande till mänskliga rättigheter.

Det finns idag en hel del problem med implementeringen av de mänskliga rättighets åtaganden Japan har förbundit sig för. Den första är helt enkelt att det har under långt tid funnits en ovilja att implementera dem och att ta de nödvändiga stegen för att säkra dem. Under dess initiala skede följde Japan USA:s fotspår och ville inte ta internationella ställningstagande som möjligen kunde försämra deras relation till USA.²⁹ Det fanns också, och finns även idag, en ovilja från japanska politiker att ta stark ställning i internationella frågor. Japans maktpolitiska ställning är sett i förhållande till sin ekonomiska ställning oerhört liten. Japan har sedan 1960 talet varit en ekonomisk jätte men en politisk pygmé. Delvis kan detta ses som ett resultat av konstitutionens artikel 9, i vilken Japan avsäger sig rätten att föra krig och att använda krig eller hotet om krig som ett medel i internationella sammanhang. Som en konsekvens av denna artikel och andra bestämmelser ska Japan inte heller ha en armé med attack kapacitet.

---

²⁸ Fumitaka Furuoka, Beatrice Lim Fui Yee and Roslinah Mahmud. Japan and asian values: A challenge for japans East Asian Policy in the new century. *Eastasia.at. Vol.5, No.1, September, 2006*

²⁹ Neary, Ian. (2002). s.16.

Detta ledde på 1960 talet till att Japan vände sig inåt och fokuserade på att utveckla sin ekonomi i stället för att försöka återta den internationella ställning som man hade haft innan andra världskriget. Detta relaterar till mänskliga rättigheter på olika sätt, och jag vill som en bakgrund till Japans problem med implementeringen gå igenom dessa.

Den första är den Japanska ekonomin, som utvecklades kraftig efter andra världskrigets slut. Detta var till en stor del tack vare USA: s stora ekonomiska hjälp till Japan, både genom investeringar, lån, och teknik. Man ville se till så att Japan inte inlemades i Sovjetblocket och skapade därför, likt Marshallhjälpen i Europa, förutsättningarna för Japan att bli en stark marknadsinriktad ekonomi. Japans ekonomiska utveckling är i detalj inte relevant för den här uppsatsen, utan det är den inre strukturen som kan ses som relevant. För att skapa en så pass stark ekonomisk utveckling skapades en struktur i japanska företag som var strikt hierarkisk. Det fanns, och finns även idag, lite utrymme för personliga initiativ, något som man skulle kunna se som ett konfucianskt arv. Men det var en fråga på alla nivåer under den initiala utvecklingsfasen att alla delar av samhället skulle underställas ekonomisk utveckling.³⁰

Men trots detta så fanns det i företagen en kultur av att ta hand om de anställda. I enighet med Konfucius fanns det en strikt hierarki, men trots det en stark känsla av välvillighet. Så bland annat så hade de anställda oftast tillgång till boende, affärer, fritidsaktiviteter, och liknande genom företaget, och det fanns ofta en garanti om livstids anställning om man så skulle vilja. Detta är relevant på det sättet att man kan se att det inte fanns officiella direktiv, och att mänskliga rättigheter, även om det inte benämndes som mänskliga rättigheter, inte sågs som naturgivna rättigheter utan som en slags social, normativ plikt.

Det andra är den nationalism som har ett starkt fäste i Japan. Japansk kultur ses ofta av Japanerna själva som oerhört speciell och svår för de som inte är födda in i den att förstå eller att anpassa sig till. Detta är i mångt och mycket ett resultat av en historisk process, som kan spåras ända tillbaka till när man stängde landet från utlandet på 1600-talet. Man utvecklade i sin isolering en distinkt kultur, med shinto som ledande religion och med kejsaren som ledande halvgud och personifiering av den nationella andan. Denna starka nationella identitet, ovilja att släppa in utländska influenser och befolkningens homogenitet skapade en kontext som numera skapar en hel del problem vad det gäller mänskliga rättigheters implementering.

---

³⁰ Murphey, Rhoads. (2006). s. 392.

Det kanske mest omfattande problemet i Japan idag är diskriminering. Det finns flera grupper i Japan som är speciellt utsatta, men en av de mest utsatta är de så kallade burakumin, eller buraku. Det har varit diskriminerade genom historien och i det tidigare Tokugawa samhället, vilket var ordnat i ett kastliknande system, hade de samma ställning som de kastlösa i Indien (HriA. S. 36).³¹ De hade traditionellt sett ansvar för att ta hand om döda och att slakta djur, sysslor som båda ses som orena i buddhismen. De bodde ofta i separata byar ute på landet, därav namnet. De var då och är fortfarande fattigare än den övriga befolkningen och områdena där de bor är ofta nedgångna och kriminalitet är vanlig.³² Idag ser man ingen skillnad på buraku eller etniska japaner, varken i utseende eller sättet de pratar på. De har ofta flyttat ut från de byar de traditionellt sett bodde i och ägnar sig åt andra yrken än de de tidigare var förknippade med. Trots detta är diskriminering mycket vanligt förekommande och arbetsgivare och potentiella svärföräldrar kollar ofta upp familjebakgrunden för potentiella anställda, svärsöner och svärdöttrar. Ofta räcker det med att komma från en by som traditionellt var buraku by för att inte bli anställd.³³ De har inte heller någon möjlighet legalt att ställa en arbetsgivare inför rätta för diskriminering för anställningspraxis eller diskriminering på arbetsplatsen.³⁴ Buraku har inte accepterat den här behandlingen utan har organiserat sig för att hävda sina konstitutionella rättigheter, och sedan 1960 talet har en stark Buraku rörelse växt fram. Resultaten man har kunnat se är bland annat att man har lyckats begränsa tillgången till de gamla register som finns över Buraku, och genom det lyckats minska eller i alla fall försvåra diskrimineringen. Men problemet har delvis varit att ifrån regeringens sida har man inte velat ta direkt handling, utan har ansett att om man helt enkelt hjälper de här samhällena upp ekonomiskt kommer problemet att försvinna, och har också sagt att man inte kan göra annat förutom att försöka reformera folks psykologi och tankesätt kring det.³⁵

Japan har också haft problem med diskriminering av den koreanska delen av befolkningen. Under den japanska ockupationen av Korea och under andra världskriget kom många koreaner till Japan dels som tvångsarbetare och dels som rekryter i den japanska armén. Efter kriget flyttade många tillbaka, dels genom att deras japanska medborgarskap upplöstes i

---

³¹ Neary, Ian. (2002). S. 36

³² Ibid. s. 38.

³³ Christie, Kenneth & Roy, Denny. (2001). s. 270.

³⁴ Neary, Ian. (2002). s.42.

³⁵ Ibid s.42

och med Koreas oberoende, dels genom överenskommelser med de koreanska regimerna, och detta uppmuntrade av den japanska regeringen. De koreaner som valde att stanna i Japan blev sedan ofta offer för en omfattande diskriminering. Denna diskriminering kan sägas ha sin grund delvis i att många av koreanerna tog ställning för Nordkorea och ofta var väldigt aktiva i det japanska kommunistpartiet. Detta i kombination med att koreanerna vid ett antal tillfällen skapade oroligheter och upplopp ett antal gånger på grund av diskrimineringen och den fattigdom de tvingades leva i. Detta skapade en negativ bild av Koreaner som sedan följt med, och till och med dagens ättlingar till dessa blir ofta diskriminerade, trots att de är tredje generationens koreaner som varken varit i Korea eller pratar koreanska. Det har funnits en omfattande arbetslivsdiskriminering av koreaner, och de har ofta levt under den genomsnittliga levnadsstandarden.³⁶

En annan utsatt grupp är kvinnor. Det japanska samhället har alltid varit starkt patriarkaliskt, och kvinnor har fått ta en undanskymd position i samhället och arbetslivet. Historiskt har kvinnor sett som underlägsna mannen och mindre kompetenta.³⁷ Den nya konstitutionen efter andra världskriget försökte åtgärda detta och bryta det tidigare familjemönstret och jämlikhet mellan könen finns inskrivet.³⁸ Detta har lett till att kvinnor idag har begränsade anställningsmöjligheter, och trots att kvinnor går vidare till universitet i lika stor utsträckning som männen gör de det på ett annat sätt än männen. De går oftast mer yrkesinriktade utbildningar, och det är få kvinnor på högre nivåer och även på de mer prestigefyllda universiteten, vilka domineras av män. Det är det samma i yrkeslivet där det fortfarande finns en förväntning på kvinnor att de ska gifta sig, skaffa barn, och bli hemmafruar mellan 25 och 30 års åldern.³⁹ Det är sällsynt med kvinnor i chefspositioner, och oftast är deras lön bara hälften av mannens.⁴⁰

Ett problem som Japan har fått mycket kritik för och som inte är relaterat till diskriminering är förhållandena i deras fängelser. Deras fängelsesystem är i mångt och mycket en kvarvara från tiden innan andra världskriget, och har endast gått igenom mindre förändringar sedan dess. Fångarnas situation är väldigt hårt kontrollerad, och bland annat så får de inte se

---

³⁶ Ibid. s. 43-48.

³⁷ Murphey, Rhoads. (2006). s. 394.

³⁸ Jansen, Marius. B. (2002). s.679.

³⁹ Ibid. 748.

⁴⁰ Christie, Kenneth & Roy, Denny. (2001). s.272.

fångvaktarna i ögonen eller prata med dem, till och med deras rörelser under måltider eller tvättning är reglerade, och även mindre överträdelser straffas hårt, ofta genom indragna privilegier, eller placering i isoleringscell.⁴¹ Behandlingen från fångvaktarna gränsar ofta till grymhet i sin strikthet. Den kontakt fångarna tillåts ha med världen utanför är också väldigt begränsad, och ofta obefintlig. Det händer att dödsdömda fångar spenderar årtionden i total isolering.

Enligt human Rights Watch börjar dock denna behandling redan tidigare. I förhör på polisstationer används olagliga metoder för att tvinga fram ett erkännande. Långa förhörssessioner – ofta så mycket som 10-12 timmar i sträck, ingen mat, och våld är vanligt.⁴² Under de fem första dagarna som anhållen har den anhållne heller inte rätt till en advokat. Det finns även en praxis att när någon misstänks för ett grövre brott anhåller man först dem för ett mindre, och kan därmed anhålla dem i tre veckor, under vilka den anhållne inte får träffa advokat eller får tillgång till legal rådgivning.⁴³

3.4 Analys

Japans trots sitt ganska goda rykte har som kan ses en hel del problem med implementeringen av mänskliga rättigheter. Det största problemet Japan har är det relaterat till diskriminering. En Japanska etnocentricitet står i centrum för detta problem. Konfucianismen gör ingen skillnad på människor på det sättet, utan är universell i sin karaktär, så det går inte att rättfärdiga ett etnocentriskt beteende genom att hänvisa till Konfucius. Denna etnocentricitet verkar i stället vara dels en rest av historiska processer och ett resultat av tidigare processer som normativt format det Japanska medvetandet på ett sådant sätt. Man utvecklade ett distinkt nationsmedvetande som kom dels igenom en stark intern utveckling genom enandet av landet, men också tack vare sin tillbakadragenhet och definitionen av det egna i förhållande till det externa.⁴⁴ Denna i kombination med Shinto skapade en stark nation, och en skepsis mot det som

---

⁴¹ Ibid. s. 265.

⁴² Human Rights Watch, (Mars, 1995). *Prison Conditions in Japan*. s.1-5-

⁴³ Christie, Kenneth & Roy, Denny. (2001). s. 265-266.

⁴⁴ Varley, Paul. (1973) *Japanese Culture*. University of Hawai'i Press. s. 205-210

inte var Japanskt. Man var hela tiden öppen för influenser utifrån, men anpassade alltid de till den Japanska kontexten. Så man skulle kunna säga att shinto inte har haft något direkt inflytande, i och med sin relativa icke-ideologi och brist på verkligt substantiella element. Men den hade ett indirekt inflytande i och med den rollen den spelat för att stärka den Japanska nationalismen och uppfattningen om den egna etniciteten som distinkt från andra.

4. Kina

4.1 Kinas historia

Kinas resa mot det samhälle vi ser idag börjar i slutet av 1800 talet med Qing dynastins fall. Efter Opium kriget försökte Kina först att fortsätta som tidigare, men systemet fungerade inte längre. Man hade inte den moraliska auktoriteten och legitimiteten för att styra landet, och västerländska makter började stycka upp Kina i olika intressezoner. Under tiden ökade det folkliga missnöjet och antalet uppror och oroligheter ökade. 1911 kollapsade regimen slutligen, och 1912 inaugurerades Sun Yat-sen som ny regent. Man försökte skapa en mer modern regim, men den centrala kontrollen över landet var för svag och inre strider mellan mindre regionala klaner fortsatte, och mellan 1916 och 1930 rådde det i princip anarki i landet.⁴⁵ När Sun Yat-sen dog 1926 överfördes makten till Chiang Kai-shek, som lyckades ena landet till en något högre grad och besegra de flesta krigsherrarna som hade tagit makten i de olika provinserna. Han försökte också att besegra de nu av Mao Tse-tung ledda kommunisterna, men på grund av att regimen redan var försvagad och att Japan vid tidpunkten invaderade Manchuriet lyckades han inte. Istället tog Mao och kommunisterna över makten 1948, och Chiang Kai-shek och hans regim flydde till Taiwan, där han sedermera skulle starta en ny, västinriktad regim.⁴⁶

---

⁴⁵ Murphey, Rhoads. (2006). s. 339-341

⁴⁶ Kruger, Rayne. *All under heaven*.(2003). Wiley Publishing. s.394.

För första gången på ett halvt sekel hade Kina en stabil regim som hade kontroll över hela landet. Mao var övertygad att han hade folkets stöd och initierade en stor kampanj för omvandling av det Kinesiska samhället, och började kollektivisera land och konfiskera ägor. 1959 gick han längre än sina sovjetiska allierade och skapade ”Det stora språnget framåt”, en landsomfattande kampanj för att industrialisera Kina. Folk skulle skapa mindre fabriker i byarna, de omplacerades, och jordbruket skulle effektiviseras. Man tog dock lite hänsyn till de reella förutsättningarna, och material till industrialiseringen uteblev, stadsbor omplacerades till landet där de var både omotiverade och oproduktiva, och man tvingades odla grödor som praktiskt inte gick att odla på den platsen. Så resultatet var att den Kinesiska ekonomin fördes närmre en kollaps.⁴⁷ Nästa omfattande kampanj var kulturrevolutionen, som varade från 1966 till 1976. Efter ”det stora språnget framåt” misslyckandes var det nödvändigt med en tids stabilitet för att ekonomin och samhället skulle hinna repa sig. 1966 ansåg Mao att det hade gjort det, och startade en ännu mer omfattande kampanj för att kollektivisera ägandet och industrialisera landet. Ännu mer omfattande än tidigare, och målet var att eliminera och reformera eliten, som man såg som förstörd av utländskt- och kapitalistiskt inflytande. Miljontals människor tvingades iväg för att reformeras, återigen ut på landet för att utföra lantbruksarbete, något de varken kunde eller hade intresse av. De man ansåg ha högersympatier sattes i fängelse, skickades till arbetsläger, eller mördades. Universiteten var stängda i flera år, och intellektuella och utbildade sågs som ett hot mot staten och blev ofta satta i arbetsläger eller blev mördade. Regeringen började till en allt större grad tappa kontrollen över Mao och hans program, som nu innefattade det Röda Gardet, vilket var underställt honom men i princip var laglöst och som spred terror bland befolkningen genom summariska avrättningar och konfiskering av egendomar av folk de såg som hot mot staten.⁴⁸ När ordningen till slut återställdes hade Mao tappat makten till Deng Xiaoping, och Maos policies nedmonterades en efter en. Under slutet av 80-talet började den Kinesiska regeringen ta en mer auktoritär hållning, något som i kombination med ökade kontakter med och influenser utifrån slutligen resulterade i massakern på Himmelska Fridens Torg i maj 1989. Samtidigt så började vid den här tidpunkten även en rörelse för ett mer kapitalistiskt samhälle växa sig stark, och regeringen antog reformer som innebar större möjligheter till handel och en export- import ökning. Sedan dess är detta en utveckling som bara

---

⁴⁷ Murphey, Rhoads. (2006). s. 401-402.

⁴⁸ Ibid. s.405-408

har ökat. 2004 skapades en lag som gav privatpersoner rätt till ägande, men det är en begränsad äganderätt. Stadsbor har rätten att äga hus och byggnader, företag, men inte bönder rätten till marken de brukar, vilken fortfarande är kollektivt ägd i ett ganska oklart system och alltså inte kan köpas eller säljas. Äganderätten utökades och styrktes 2007, men trots det är samma hinder kvar på landsbygden.⁴⁹ De senaste 10 åren har Kina utvecklats i ett rasande tempo, och gick 2009 om Japan och blev världen näst största ekonomi. Men trots att ekonomin har utvecklats och reformerats kraftigt de senaste 30 åren så ser det politiska och administrativa systemet i stort sett likadant ut, och någon mildring i det politiska förtrycket har inte kunnat ses.⁵⁰

4.2 Kinas legala system

Den kinesiska konstitutionen, som skapades 1982 under Deng Xiaopings överseende är uppdelad i fem delar, varav en 23 artiklar lång om mänskliga rättigheter. De grundläggande mänskliga rättigheterna har sitt skydd där, och bland de kan nämnas artikel 34 som ger lika rösträtt till alla, artikel 35 som garanterar uttrycks, press, och associationsfrihet. Vidare så garanteras kvinnors och barns rättigheter, äldres rättigheter, samt de ekonomiska rättigheterna. Det som kan ses som anmärkningsvärt dock är artiklarna 51, 53, och 54. Artikel 51 säger att dessa rättigheter inte får ställas emot statens intressen, eller med andra ord att om statens intressen skulle ligga i konflikt med en individs intressen står statens intresse överst. Artikel 53 säger att medborgare måste agera i enlighet med lagen, och med respekt för social disciplin, den sociala ordningen, och den sociala moralen. Artikel 54 säger att inga av rättigheterna får stå i vägen för statens intressen. Så trots att den Kinesiska konstitutionen har ett beskydd för mänskliga rättigheter går man runt det, och med dessa paragrafer gör man de givna rättigheterna till godtyckliga baserade på statens intressen. Kina har skrivit på, men ofta inte ratificerat, de stora internationella människorättsdokumenten. Man skrev på ICCPR 1967 men har inte ratificerat, samma med ICESCR och tortyrkonventionen. Det Kinesiska legala systemet är uppbyggt i fyra nivåer. Överst är Folkets Högsta Domstol i Peking, vilken har en lite annan struktur än t.ex. den amerikanska

---

⁴⁹ The economist. *China's next revolution*. 8 Maj, 2007

⁵⁰ Murphey, Rhoads. (2006). s.492.

hösta domstolen. Den utgörs av 200 domare och är uppbyggd i fyra nivåer och två förhörssystem. Under den är Folkets Lägre Domstolar vilka fungerar som högre domstolar på prefektnivå. Under dem ligger prefektdomstolarna som har jurisdiktion på prefektsnivå. Den sista instansen är stads- och bydomstolarna.⁵¹ Regeringen har ett stort inflytande i domstolarna, och advokaterna har oftast ett svårt arbete. De förväntas arbeta för en lösning som gynnar samhället, och inte en som främst gynnar deras klient och domstolarna har oftast tagit liten hänsyn till att en åtalad ska ses som oskyldig till motsatsen bevisats.⁵² De senaste 10 åren har man börjat gå hårdare åt dissidenter, vilket Human Rights Watch pekar på i sin rapport "A great danger for lawyers" från 2006.⁵³ Man har stiftad nya lagar vad gällande advokaters förväntade beteende när de tar del i en rättegång med fler än tio målsägare. De har fått betydligt striktare regler för hur de kan bete sig vid den här sortens rättegångar, de får bland annat inte uttala sig i media och måste rätta sig efter vägledning från justitiedepartementet. En viktig del av det Kinesiska systemet, och en som utvecklats betydligt de senaste 20 åren är de demokratiska lokalvalen. Deng Xiaoping försökte förnya det Kinesiska politiska systemet under sin tid som president, och 1987 skapade han ett system av demokratiska lokalval.⁵⁴ Det hade försökts introduceras tidigare, men 1987 hölls det första provvalet, och sedan dess har alla provinser haft val.⁵⁵ Enligt artikel 34 i konstitutionen har alla över 18 rätt att både rösta och stå som kandidater. Valen som genomförs vart tredje år har generellt sett stor uppslutning och med tiden så har hemliga val blivit allt vanligare.

Officiellt sett så är hela regeringsstrukturen demokratiskt uppbyggd och alla nivåer utom de allra högsta är demokratiskt tillsatta. I verkligheten däremot så har det aldrig hänt att en icke-partimedlem eller en kandidat som inte blivit utsedd av regeringen vunnit ett val annat än på by nivå.

---

⁵¹ Wikipedia. http://en.wikipedia.org/wiki/Judicial_system_of_the_People's_Republic_of_China

⁵² Christie, Kenneth & Roy, Denny. (2001). s. 224.

⁵³ Human Rights Watch,(December 2006). *A great danger for lawyers*.

⁵⁴ O'Brien, Kevin J. & Han, Rongbin. *Path to democracy? Assessing village elections in China*. Journal of contemporary China (2009), 18(60), June. s. 361.

⁵⁵ Schak, David C, & Hudson, Wayne. ed. *Civil society in Asia*. (2003). Ashgate Publishing company. s. 122.

4.3 Implementeringen av mänskliga rättigheter i Kina

Kina är en av de som har varit centrala i argumenten om asiatiska värderingar. Generellt sett har det dock, till skillnad från Malaysia och Singapore, oftast varit lägre tjänstemän som har uttalat sig. Men en som kan citeras är Lui Huaqui, som i egenskap av Kinas representant till Wien konferensen 1992 sade att ” *China’s official position that no country can use human rights concerns as a pretext to interfere with other countries’ internal affairs.* ” I samma uttalande sade han också att: “ *an individual must not place his own rights and interests above those of the state and society* ”⁵⁶

Kina är inte känt för att ha ett bra rykte vad det gäller skyddandet av mänskliga rättigheter. Ett genomgående tema är oviljan eller oförmågan från Pekings sida att implementera de lagar de stiftar vad gällande rättigheter ute i landet. Det finns lagstiftning som ger de grundläggande mänskliga rättigheterna, men i och med att detta underställs det bästa för landet blir de verkningslösa.

De politiska fri och rättigheterna är kanske de som man framförallt kan hitta förbrytelser mot i Kinas politik. Politiska partier är inte tillåtna och regeringer går hårt åt de som försöker starta dem. Ett exempel är China Democratic Party, vilket började spridas under 90 talet, men som fick större genomslag i hela landet under 1998, och försökte bli ett registrerat parti. Det såg lovande ut ett tag, men den kinesiska regeringen gick in under 1998 och krossade systematiskt partiet. Partimedlemmarna blev summariskt arresterade, en del bara för kortare perioder men 34 medlemmar fick straff på mer än 10 år i fängelse.⁵⁷ Enligt konstitutionen har Kineserna också både mötesfrihet och åsiktsfrihet, några rättigheter som också underställs villkoret att det inte är emot statens intressen. Man har haft en historia av att skingra demonstrationer med de metoder som krävs, vilket visade sig tydligast vid Himmelska fridens torg 1989. Man har också ett förbud mot fackföreningar och strejker.⁵⁸ Trots detta är både protester och strejker ett ökande fenomen i hela landet, något som gjort att reglerna för denna typen av sammankonster blivit striktare och toleransen för dem har minskat.

---

⁵⁶ Liu Huaqui, Vienna Conference Statement. 1993. *The Chinese Human Rights Reader: Documents and Commentary, 1900-2000* (Armonk, NY: M.E. Sharpe, 2001).

⁵⁷ Human Rights Watch, (Januari, 2009). *China: Nipped in the bud.*

⁵⁸ Christie, Kenneth & Roy, Denny. (2001). s. 231.

En annan rättighet som också vållar problem är religionsfriheten. Kina är ett kommunistiskt land och dess officiella religion, om man kan säga så, är ateism. Regeringen erkänner officiellt sett ingen religion, trots att det i praktiken florerar en myriad av olika religioner i landet. En som har fått mycket problem med regeringen och som fått mycket uppmärksamhet utomlands är Falungong. Regeringen har historiskt haft en rädsla för grupperingar eftersom den ser dessa som ett hot mot sin makt. Falungong är i praktiken en blandning av gamla Kinesiska meditations och andningsövningar, och en version av buddhistiskt tänkande. Men i och med dess stora genomslag såg regeringen det som att den kunde, och de hävdade att den hade, använts som täckmantel för anti-regeringsgrupper och terrorister. Huruvida detta är sant eller ej är en annan fråga, men den kinesiska regeringens förbud av Falungong 1999 och dess ofta väldigt hårda behandling av utövare sedan dess har fått stor uppmärksamhet utomlands.⁵⁹ Ett annat problem relaterat till de politiska rättigheterna är rätten till åsiktsfrihet och uttrycksfrihet. Sedan Google lämnade Kina för en tid sedan har det blivit mer debatterat hur uttrycksfriheten står i Kina. Sedan förändringen till en marknadsorienterad ekonomi och informationsteknikens utveckling på 80 och 90 talet har media och uttrycksfriheten blivit allt svårare att kontrollera för den Kinesiska regeringen. Man har en brandvägg som ska kunna kontrollera Internet, media är för det mesta statligt kontrollerad, och straffen för att sprida otillåten information eller att agitera mot regeringen är hårda.

Ett annat stor problem Kina har är med sitt rättssystem och sina fängelser. Det finns ofta ett godtycke i själva arresteringen, och de politiska arresteringarna är många.⁶⁰ I fängelserna är förhållanden ofta långt under den standard som framhålls i internationella sammanhang. De är ofta osanitära, spartanska och ofta är internernas rättigheter få och misshandel och maktmissbruk från vakterna är vanligt. Trots att tortyr är förbjudet enligt konstitutionen är det mycket utbrett och integrerat i både rättsproceduren och fånghanteringen. För de som inte sätts i fängelse har Kina också stora anläggningar för straffarbete. Antalet fångar som sitter i straffarbete har beräknats till 200,000 eller fler. Avrättningar är också ett vanligt förekommande straff. Kina är det land i världen som avrättar flest fångar, trots årets nedgång från i fjol.⁶¹ Exakta siffror på hur många som avrättas är inget som regeringen släpper ut, men

---

⁵⁹ Tong, James.(2002). *Anatomy of regime repression in China*. Asia Survey. Vol, 42. Nr, 6. University of California Press.

⁶⁰ Christie, Kenneth & Roy, Denny. (2001). s. 224-226.

⁶¹ BBC news. *China executions shrouded in secrecy*. March 8, 2008

man beräknar att det är ca 2000 personer som avrättas varje år. Dödsdomarna är ofta inte för mord eller liknande, utan även brott som stöld, förskingring, smuggling, och ekonomiska brott leder ofta till dödsstraff. Ett problem i det här sammanhanget är den organhandel som hävdas vara etablerad kring avrättningar. Detta är en praxis som är förbjuden enligt regeringen, men på grund av att de inte upprätthåller lagarna så fortsätter det. Dessutom så är det ekonomiskt lönande för de som utför avrättningarna. Utomlands säljer organen för stora pengar, vilket gör det svårt att motivera dessa tjänstemän att följa lagen.⁶²

Ett problem som inte är relaterat till det juridiska systemet men som likväl är ett stort problem är diskriminering. Majoriteten av kineserna ser sig själv som Han kineser, vilket är en rest från en tidigare framgångsrik dynasti från 200 före till 200 efter Kristus. Men nationstanken i Kina bygger snarare på ideologi och kultur än etnicitet, till skillnad från Japan och Korea. Detta har gjort att den etniska diskrimineringen inte har fått lika framträdande roll som den har t.ex. i Japan.⁶³ Trots det så finns det ett förtryck mot dels tibetaner och dels uigur befolkningen. Båda är religiösa minoriteter med kulturella särdrag och de är båda fysiskt hemmahörande i den kinesiska periferin, vilket gör att de inte uppfattas som helt kinesiska. I områdena där de bor råder det oftast ett politiskt förtryck mot dem och deras ekonomiska ställning förhindrar dem från att lyfta sig till samma nivå som Han kineserna. En annan diskriminerad grupp är kvinnor. Som i de flesta patriarkaliska samhällen har kvinnan i Kina en undertryckt ställning, och hon förväntas ta en traditionell mamma roll och bli hemmafru. Därför är det svårt för kvinnor att komma ut i arbetslivet och att ta en roll i regeringen.

4.4   Analys

Som vi kan se så finns det i Kina en betydande skillnad mellan den officiella policy där det finns regler och lagar, och det reella beteendet från regeringen. Det finns ett konstitutionellt grundläggande skydd för rättigheter, men dessa rättigheter är underställda statens intressen så de har i praktiken en ytterst begränsad funktion. I Kina är det statens intressen som ställs först, och staten leder sitt folk med järnhand. Konfucius skulle kunna rättfärdiga en

---

⁶² Christie, Kenneth & Roy, Denny. (2001) s. 225

⁶³ Ibid. s.229

liknande maktkonstruktion och maktcentrering, men en brist på dialog likt den som finns idag är inget man kan rättfärdiga genom Konfucius. Vad det snarare kan ses vara är en regelrätt diktatur som med alla medel som står till buds vill se till att hålla sig kvar vid makten.

En fråga som vore relevant i det här fallet är hur Kinas regim förhåller sig till Konfucius, och den konfucianska läran. Detta är en så pass stor fråga att den är bortom vad som vore möjligt i den här uppsatsen, men eftersom diskussionen är så pass relevant för att förstå frågan bör den diskuteras, om än i korthet. Det rättfärdigande som många av de asiatiska länderna som använt sig av Konfucius för att legitimera en totalitär makt bygger framför allt på senare tolkningar av Konfucius. De tidigare läror och Konfucius själv satte vikt på att det måste vara ömsesidighet i relationer, och att trots att det finns en hierarki måste det likt en familjehierarki bygga på en ömsesidig vilja till välgång och ömsesidig hjälp.⁶⁴ Man hade kunnat, som en parallell, se relationen till John Rawls klassiska definition av rättvisa, att ojämlikhet är rättfärdigat så länge det gynnar den sämst ställda och det finns möjlighet för denna att förändra sin ställning. Lite samma förhållande finns i den tidiga konfucianska synen. Den senare synen sätter mer fokus på total subordination enligt hierarkin, och det är den Kina har valt att sätta fokus på vad det gäller sin argumentation. Så en viktig del i en analys av den kinesiska argumentationen om asiatiska värderingar och Konfucianism är vad Kina lägger in i dessa stora, vaga begrepp. Det blir subjektivt med andra ord. Oavsett den roll ideologi kan sägas spela i Kina rör sig Kina mer och mer i en pragmatisk riktning. Efter Maos ideologiska utsvävningar tröttnade den kinesiska befolkningen på talet om ideologi och dogmer, och efter att Deng Xiaoping tog makten rörde sig landet i en mer praktisk inriktning där gamla ideologiskt motiverade policies fick mindre roll och ofta försvann helt.⁶⁵ Detta kan också till en viss del sägas gälla de säkerhetspolitiska frågorna. Trots retoriken verkar den strikthet med vilken staten styr landet, och den brutalitet med vilken den hanterar oppositionen mer hämtad ur praktiska hänsynstaganden, och det finns lite i Konfucius eller asiatiska värderingar som kan, mer än på ett ytligt plan, rättfärdiga dessa handlingar.

Precis som Japan så har Kinas historia också haft stor påverkan på hur tankesättet och samhället ser ut idag. Historiskt så var Kina ett starkt rike, och såg sig själv som "Mittens

---

⁶⁴ Chan, Joseph. A Confucian Perspective on Human Rights for Contemporary China. ed, Bauer, Joanne R & Bell, Daniel A. ed. (1999) The East Asian Challenge For Human Rights. Cambridge University Press

⁶⁵ Christie, Kenneth & Roy, Denny. (2001). s.224.

rike”.⁶⁶ Detta ledde till en nationalism och nationell stolthet som har fått ökat bränsle de senaste 100 åren. I och med förnedringarna i slutet av 1800-talet där Europeiska länder delade upp riket, och senare den Japanska invasionen, och den underordnade ställning man fick under århundradet mellan mitten på 1800-talet och mitten på 1900-talet. Detta har skapat en känsla av att Kina inte har fått den plats den bör ha, och en slags revanchlusta. Detta har gett många kineser en skepsis till utländsk inblandning, till en kategori man ofta lägger mänskliga rättigheter, Kina har setts som en tredje väg, mellan västerländs demokrati och en strikt diktatur i och med sin blandning av kapitalism och ett auktoritärt styrelseskick.

Så man kan säga att Konfucianismen har varit med och spelat en roll i utformningen av systemet, men dels på grund av den tolkningen man gjort av Konfucianismen, och att det finns andra faktorer som har spelat större roll har mänskliga rättigheter inte fått fäste i Kina.

5. Analys och slutsats

Litteratur om asiatiska värderingar skriven i väst avfärdar ofta asiatiska värderingar, och brukar genom paralleller till förekomsten av liknande värderingar visa att det inte finns något särskiljande eller distinkt med asiatiska värderingar vis a vis Europeiska eller andra värderingssystem.⁶⁷ Det finns paralleller mellan asiatiska familjecentrerade, hierarkiska, konservativa värderingar och västerländsk konservatism, men detta argument missar dock en viktig poäng. Värdesatser och värderingar må vara lika i praktiken och man kan hävda att likheterna är fler än skillnaderna, men det är i folks uppfattningar som de asiatiska värderingarna är relevanta. Eftersom oavsett hur man ställer sig till värderingar så finns det inte en objektiv normativ kod, utan det är en subjektiv uppfattning hos var och en individ. Anser en individ att den asiatiska kulturen är så pass unik och annorlunda än väst att den inte kan dra jämt med väst så kommer den här personen att agera utifrån den premissen, och värderingarna och därmed omsätta dem i praktiken och ge dem reell existens. Med andra ord, att de teoretiskt inte är

---

⁶⁶ De Kinesiska tecknen för Kina 中国 betyder just mittens rike

⁶⁷ Se t.ex. Friedman, Edward. *Since there is no east and there is no west, how could one be the best?* ed, Jacobsen, Michael & Bruun, Ole. (2000)

verkliga spelar mindre roll när folk anser att de är verkliga. Man kan alltså inte avfärda dem alltför enkelt.

Detta sagt, så finns det däremot paralleller som kan vara relevanta för att förstå debatten om asiatiska värderingar. Edward Friedman visar bland annat hur ekonomisk utveckling har påverkat ländernas förhållningssätt till sig själv och sin omvärld. Under den europeiska utvecklingen på 1800 talet så växte det fram ett förtroende på den egna modellen som den rätta, och en tro på den egna nationen som överlägsen andra. Detta kan tydligt ses i kolonialismen till exempel.⁶⁸ Under 1980 och 1990-talet när debatten om asiatiska värderingar började ta fart så fanns det en ekonomisk utveckling i dessa länder, Kina och Singapore framför allt, som var i paritet med den Europa hade gått igenom hundra år tidigare. Även Kina och Singapore började nu hävda sin egen storhet och sin egen kulturs säregenhet och förträfflighet, liksom Europa gjorde. I Europa så kom första och sedan andra världskriget att agera som katalysatorer för mänskliga rättigheter och att genom dem begränsa statens makt. Någon liknande katalysator fanns inte i Asien, men de mer utvecklade länderna i Asien har gått åt samma håll. Fram mot slutet på 1980 och början på 1990 talet mattades Japans till dess väldigt imponerande utveckling av, och strax efter började mänskliga rättigheter reformer ta fart och man ratificerade ett antal konventioner som man dittills valt att inte ratificera. Så en tro på det egna systemet och den egna kulturen kan få de asiatiska regeringarna att avfärda mänskliga rättigheter som en västerländsk idé de inte har behov av. Detta ekonomiska självförtroende kan sättas i förhållande till en stark nationell kultur och en starkt förankrad nationell identitet. En stark identitet skapad av ett gemensamt historiskt förflutet, genensamma myter, och en stark personlig koppling till den nationella identiteten förstärker ytterligare denna nationalism. Dessutom så har i Kinas fall den tidigare förnedringen de fick utstå från européerna för hundra år sedan också haft en enande effekt och stärkt nationalismen, något som ytterligare gjort kineserna misstänksamma mot mänskliga rättigheter. Så, med andra ord, finns det en stark nationalism i många asiatiska länder som gör att trots att mänskliga rättigheter inte är oförenligt med deras kultur så blir det en symbol för väst. Denna symbol ställs mot konfucianismen, framlyft av deras ledare, som en symbol för den egna identiteten.

Det är dock en viktig fråga att se på hur rättigheter ses på i de olika tankesätten. Chan är en som tar upp detta på ett bra sätt och ger en balanserad redogörelse för skillnaderna.

---

⁶⁸ Ibid. s.23.

Rättigheter har i väst traditionellt sett sin grund i 1700-talets liberalfilosofer och är grundade dels i naturrätten, och dels i lag. I en asiatisk kontext finns inget sådant som naturgivna rättigheter. Rättigheter är som människor, det vill säga att de får sitt värde utifrån sociala kontexter och sociala relationer. Precis så, så finns tanken om rättigheter hos Konfucius och människor har rätten att begära vissa saker av andra människor. Detta är dock inte på grund av naturgivna rättigheter och att alla är födda lika, utan på grund av de krav och förväntningar på beteende som följer med sociala kontexter. En regent förväntas leda sina undersåtar på bästa sätt, men samtidigt hela tiden hålla öppen möjligheten för ömsesidig dialog och respekt. Inte för att detta är en naturgiven rätt, utan för att det tjänar alla parter, och därmed kollektivet, på bästa sätt. På grund av att asiater ofta ser mänskliga rättigheter från detta perspektiv verkar mänskliga rättigheter ofta främja ett synsätt på människan som en isolerad individ, och där individen står över det kollektiva på grund av mänskliga rättigheters fokus på individen.

En tredje fråga är hur konfucianismen och de asiatiska värderingarna ställer sig mot den reella praxis som regeringen följer. Denna fråga skulle kunna ses som en enkel analys av det konfucianska värdesystemet och asiatiska värderingar, som sedan ställs emot reella beslut från regeringen. Problemet med detta är att det konfucianska värdesystemet är byggd dels på de konfucianska aneekten, som skrevs 300 år före Kristus, och dels alla tolkningar som gjorts efter det. Det blir alltså en enorm mängd variationer och tolkningsmöjligheter, vilket gör det oerhört svårt att på ett adekvat sätt utvärdera den kinesiska regeringens praxis. Samma gäller asiatiska värderingar som i en viss mån blir det man lägger in i dem.

Detta till trots finns det ändå mönster man kan skönja vad det gäller generell praxis både i Japan och i Kina. De patriarkaliska och hierarkiska elementen är genomgående i båda regeringarna. Trots att den japanska är en demokrati är den strukturerad snarare mellan olika fraktioner inom partierna än mellan partierna. Samma sak inom byråkratin.⁶⁹ Samma sak finner man också i den Kinesiska regeringen, där makten utgår snarare från sociala fraktioner, hierarkiskt ordnade och tätt sammanknutna i allianser av ömsesidiga tjänster och förväntade beteenden.⁷⁰

---

⁶⁹ Kollner, Patrick. *Factionalism in Japanese political parties revisited or How do factions in the LDP and the DPJ differ?*(2004). Vol 16, Nr 1. Routledge

⁷⁰ Dr. Bo Zhiyue. *China's elite politics: Institutionalization or Democratization?* Föreläsning. 02/12/2010

Så man kan säga att det finns något sådant som asiatiska värderingar. Deras grund och utformning är subjektivt och skiljer sig, men i regel så finns det en stomme av generella strukturer som har en tendens att upprepa sig där dessa värderingar traditionellt sett är starka. Deras relation till mänskliga rättigheter och deras eventuella inkompatibilitet med mänskliga rättigheter är betydligt överdriven av de som hävdar dem. Många av de regeringar som starkast hävdar och argumenterar för dem har andra skäl för att göra så, och de har använts många gånger för att legitimera en auktoritär regim på ett sätt som inte kan sägas rättfärdigas i Konfucius eller i den asiatiska värdegrunden. Det som däremot kan hävdas, och som får sägas vara min slutsats i den här uppsatsen, är att det finns olika synsätt vad gällande grunden till mänskliga rättigheter. Denna grund och grundläggande rättfärdigande av mänskliga rättigheter är vad som behöver sättas i ett Rawlskt perspektiv, och det behövs en mer öppen syn på hur mänskliga rättigheter kan rättfärdigas. Så, med andra ord, betyder det att mänskliga rättigheter borde försöka integreras i de sociala plikter som relationer för med sig, och som i Asien ofta har ett starkare håll på en person än vad abstrakta principer har. Man kan inte hävda asiatiska värderingar för att skapa en total relativism vad det gäller mänskliga rättigheter. Då har man snart reducerat mänskliga rättigheter till något väldigt subjektivt och därmed marginaliserat det. Det som behövs är tolkningsmöjligheten och möjligheten att anpassa till kontexter vad det gäller implementeringen av samma, universella rättigheter.

Referenslista

Bai, Tondong. *The price of serving meat – on Confucius's and Mencius's views of Human and animal rights*. Asian Philosophy. Vol. 19, No. 1. March 2009,

Bauer, Joanne R & Bell, Daniel A. ed. (1999) *The East Asian Challenge For Human Rights*. Cambridge University Press

BBC news. China executions shrouded in secrecy. March 8, 2008

Dr. Bo Zhiyue. *China's elite politics: Institutionalization or Democratization?* Föreläsning. 02/12/2010

Christie, Kenneth & Roy, Denny. (2001). *The politics of Human Rights in East Asia*. Pluto Press.

Close, Paul & Askew, Daniel. (2004). *Asia Pacific and Human Rights*. Ashgate Publishin Limited.

De Bary, Theodore. Wm. (1998) *Asian Values and Human Rights*. Harvard University Press.

De Bary, Theodore. Wm. & Weiming, Tu. *Confucianism and Human Rights* (1998). Columbia University Press.

Fumitaka Furuoka, Beatrice Lim Fui Yee and Roslinah Mahmud. Japan and asian values: A challenge for japans East Asian Policy in the new century. Eastasia.at. Vol.5, No.1, September, 2006

Human Rights Watch,(December 2006). *A great danger for lawyers*.

Human Rights Watch, (Januari, 2009). *China: Nipped in the bud*.

Human Rights Watch, (Mars, 1995). *Prison Conditions in Japan*

Jacobsen, Michael & Bruun, Ole. (2000) *Human Rights and Asian Values*. Nordic institute of asian studies.

Jansen, Marius. B. (2002). *The making of modern Japan*. Harvard University Press.

Kollner, Patrick. *Factionalism in Japanese political parties revisited or How do factions in the LDP and the DPJ differ?*(2004). Vol 16, Nr 1. Routledge

Kruger, Rayne. *All under heaven*.(2003). Wiley Publishing.

Liu Huaqiu, Vienna Conference Statement. 1993. *The Chinese Human Rights Reader: Documents and Commentary, 1900-2000* (Armonk, NY: M.E. Sharpe, 2001).

- Murphey, Rhoads. (2006). *A history of Asia*. Pearson Education, Inc.
- Neary, Ian. (2002). *Human rights in Japan, Sout Korea and Taiwan*. Routledge.
- O'Brien, Kevin J. & Han, Rongbin. *Path to democracy? Assessing village elections in China*. *Journal of contemporary China* (2009), 18(60), June
- Ono, Sokyō. *Shinto: The Kami way*. (1962) Tuttle publishing.
- Rawls, John. (1993). *Political Liberalism*. Columbia University Press.
- Schak, David C, & Hudson, Wayne. ed. *Civil society in Asia*. (2003). Ashgate Publishing company
- The economist. *China 'next revolution*. 8 Maj, 2007
- Tong, James.(2002). *Anatomy of regime repression in China*. *Asia Survey*. Vol, 42. Nr, 6. University of California Press.
- Varley, Paul. (1973) *Japanese Culture*. University of Hawai'i Press.
- Zakaria, Fareed. *A conversation with Lee Kwan Yew*. *Foreign Affairs*. March/April, 1994.